

(1)

Η Ευθύνη

Η δόξα ανήκει στον Αλλάχ ο οποίος είπε στο Ιερό του Βιβλίου, «Προσφέραμε την ευθύνη στους ουρανοὺς, στην γη και στα βουνά, εκείνα, ὅμως, αρνήθηκαν να αποδεχτούν να την κουβαλήσουν. Ο άνθρωπος, ὅμως, την δέχτηκε να την κουβαλήσει. Είναι πράγματι ικανός να είναι άδικος και αμελής με τον εαυτόν του», (αλ-Αχζάμπ ΥΨ). Μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει ἄλλος Θεός παρά μονάχα ο Αλλάχ, και μαρτυρώ ότι ο Μουχάμμαντ είναι Απεσταλμένος Του και δούλος Του. Την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να ἔχουν ο Προφήτης, τα μέλη της οικογένειάς του, οι σύντροφοί του και ὅλοι ὅσοι ακολουθούν πιστά την πορεία του μέχρι την ημέρα της κρίσεως.

Ο Αλλάχ, η Δόξα ανήκε σε Αυτόν, τίμησε τον άνθρωπο, δημιουργώντας τον, φύσηξε μέσα του από το Πνεύμα Του, κάνοντας να του υποκλίσει οι ἄγγελοι και να επικρατεί σε πολλά από τα πλάσματά Του με ορισμένα πλεονεκτήματα από τα οποία: αναλαμβάνει την ευθύνη και τις θρησκευτικές υποχρεώσεις. Δεν υπάρχει κανένας λογικός άνθρωπος που να μην ἔχει ευθύνη, ανεξάρτητα από την θέση του στην κοινωνία. Κάθε υπεύθυνος άνθρωπος, ἔχει ευθύνη ανάλογα με τις αντοχές του και με τις υποχρεώσεις του.

Χωρίς αμφιβολία, η ευθύνη είναι υποχρέωση πριν να είναι τιμή. Ὅποιος θεωρεί ότι είναι τιμή και επιδιώκει από αυτήν φιλοδοξία, θα πέσει στις επιπτώσεις αυτής της ευθύνης. Ὅποιος την θεωρεί ως μεγάλη ευθύνη και υποχρέωση, ο Αλλάχ θα τον βοηθήσει να την αναλάβει με τον πιο κατάλληλο τρόπο. Από αυτή την άποψη, ο προφήτης μας (την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να ἔχει) είπε στον Αμπντουλαχμάν ιμπν Σάμρα, (ο Αλλάχ να τον ευλογήσει): «Ω, Αμπντουλαχμάν μην διεκδικήσεις το εμιράτο, γιατί αν το πάρεις κατόπιν αιτήματος, θα μείνει εκεί, ὅτι εάν χρεωθείτε χωρίς αξίωση, θα λάβετε υποστήριξη. Ο Αμπού Δαρρ (μπορεί ο Αλλάχ να είναι ευχαριστημένος μαζί του) είπε: Ω Προφήτα του Αλλάχ, δεν θέλετε να μου εμπιστευτείτε την ευθύνη! Είπε, «τότε με χτύπησε την φτέρνα

(2)

μου με το χέρι του και μου είπε: "Ω Αμπού Δαρρ, είσαι αδίστακτος άνθρωπος, αυτή είναι μια μεγάλη ευθύνη που θα είναι στοιχείο δυστυχίας την Τελευταία Ημέρα, εκτός αν κάποιος την αναλαμβάνει με σωστό και κατάλληλο τρόπο, και την τηρεί όπως απαιτείται».

Υπάρχουν διάφορες μορφές ευθύνης, συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης για την οικογένεια. Η οικογένεια διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην σταθερότητα και την συνοχή της κοινωνίας. Είναι ο ακρογωνιαίος λίθος και η πρώτη γραμμή άμυνας της κοινωνίας. Οι γονείς είναι υπεύθυνοι απέναντι στον Αλλάχ, η Δόξα ανήκει σ' Αυτόν, για την σταθερότητα της οικογένειας, που ο καθένας τους αναλαμβάνει τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις του. Το Ισλάμ καθιέρωσε αυτά τα καθήκοντα και τα δικαιώματα και τα μοίρασε σ' όλα τα μέλη της οικογένειας. Ο Προφήτης (την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να έχει) είπε, «Είστε όλοι υπεύθυνοι, και ο καθένας θα λογοδοτηθεί για την ευθύνη που έχει για τους ανθρώπους. Ο κυβερνήτης είναι επίσημος υπεύθυνος για τον λαό του, ο άντρας είναι ο νονός υπεύθυνος για την οικογένειά του και θα λογοδοτηθεί για την ευθύνη που έχει. Η γυναίκα είναι υπεύθυνη για την συζυγική στέγη και θα λογοδοτηθεί για την ευθύνη της. Ο υπηρέτης είναι υπεύθυνος για την ιδιοκτησία του κυρίου του και θα κριθεί για την ευθύνη που έχει. Είστε όλοι υπεύθυνοι και ο καθένας θα κριθεί για την ευθύνη που έχει». Η ευημερία και η σταθερότητα της οικογένειας, εξαρτάται από την εκπλήρωση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων όλων των μελών της οικογένειας, χωρίς να αμελήσει κανένας τίποτα από όλα αυτά.

Η ευθύνη των μελών της οικογένειας είναι συμπληρωματική και αμοιβαία: τα δικαιώματα, τα καθήκοντα και ο αμοιβαίος σεβασμός. Κάθε μέλος της πρέπει να εκπληρώσει τον ρόλο του με αγάπη και ειλικρίνεια. Όποιος παραιτηθεί ή παραμελήσει, θα κριθεί από τον Αλλάχ, η Δόξα ανήκει σ' Αυτόν. Προφήτης μας (την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να έχει), δήλωσε ότι: «Ο Αλλάχ θα λογοδοτήσει κάθε υπεύθυνο για την ευθύνη που είχε στην ζωή, αν την τηρούσε ή

(3)

όχι, και θα κριθεί ο άνθρωπος για την ευθύνη που είχε για την οικογένειά του». Ο Προφήτης (την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να έχει) είπε, «Ένα από τα μεγάλα αμαρτήματα του ανθρώπου είναι να μην τηρήσει τα καθήκοντά του απέναντι στους ανθρώπους που βρίσκονται υπό την ευθύνη του».

Μια άλλη μορφή της ευθύνης είναι η επαγγελματική. Η περίπτωση ευθύνης γίνεται μεγαλύτερη όσο η βαρύτητα των καθηκόντων που ανατίθενται στον υπεύθυνο. Όταν το εύρος της ευθύνης επεκτείνεται, απαιτούνται ειδικές δεξιότητες: την ικανότητα, την εμπειρία και την δύναμη να εκπληρώσει ο άνθρωπος τις υποχρεώσεις και τις συνέπειες αυτής της ευθύνης. Ο καθένας είναι υπεύθυνος απέναντι στον εαυτό του, στον λαό και στον Αλλάχ, η Δόξα ανήκει σ' Αυτόν, για όσα έχει ο άνθρωπος υπό την ευθύνη του. Ο Προφήτης μας (την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να έχει), τόνισε ότι: «Όποιος είναι υπεύθυνος για την υπόθεση δέκα ή περισσότερα άτομα, θα έρθει στον Αλλάχ, την τελευταία ημέρα, με τα χέρια αλυσσοδεμένα στο λαιμό. Μόνο η τήρηση των υποχρεώσεων και καθηκόντων θα τον απελευθερώσουν. η κακοδιαχείριση και η καταπάτηση των ευθυνών, θα τον κάνουν να παραμείνει αλυσσοδεμένο». Κάθε άνθρωπος που έχει επιφορτιστεί με μια δημόσια ευθύνη ή μια συγκεκριμένη θέση, πρέπει να γνωρίζει ότι είναι υποχρεωμένος να το δράσει καλά και να τηρήσει τις εντολές του Αλλάχ, η Δόξα ανήκει σ' Αυτόν. Πρέπει να λάβει υπόψη ότι διαχειρίζεται δημόσια περιουσία, και ότι πρέπει να την μεταχειρίζεται εντός των ορίων της επαγγελματικής του θέσης. Επομένως, δεν πρέπει να λαμβάνει κανένα παράνομο κέρδος, ή οτιδήποτε άλλη μορφή λεηλασίας.

Υπογραμμίζουμε ότι δεν είναι κατάλληλο για κανέναν υπεύθυνο, σε οποιοδήποτε επαγγελματικό επίπεδο να είναι τεμπέλης, να μην τηρεί όλες τις αντιξοότητες που εντάσσονται στο πλαίσιο της ευθύνης του. Όσο μικρή και κι αν του φαίνεται μια υπόθεση, θα μπορούσε να οδηγήσει σε πολλές βλάβες. Πρέπει να γίνει γνωστό

(ξ)

ότι η εμπιστοσύνη δεν σημαίνει την εγκατάλειψη της παρακολούθησης.

Ως μέρος της ευθύνης του, ο υπεύθυνος πρέπει να επιλέξει ισχυρούς και ειλικρινείς συνεργάτες. Όποιος αναθέτει σ' έναν άνθρωπο να διαχειριστεί τις υποθέσεις μιας ομάδας, την στιγμή που μεταξύ των μελών της υπάρχει πιο ικανός από αυτόν, τότε προδίδει με τον τρόπο αυτόν τον Αλλάχ, τον Απεσταλμένο Του, την πατρίδα του και την ευθύνη που του έχει ανατεθεί.

Η άλλη μορφή ευθύνης είναι η ευθύνη της κοινωνίας. Το Ισλάμ θεσπίζει κοινοτικά κριτήρια με τα οποία οι άνθρωποι μπορούν να ζήσουν μια ειρηνική και σταθερή ζωή. Έτσι, η αγάπη, η εκτίμηση, ο σεβασμός, η αλληλεγγύη και η κοινωνική συμπλήρωση βασίζονται στην ισότητα όλων των ανθρώπων, με τον τρόπο αυτό, η κοινωνία γίνεται ένα συμπαγές σώμα.

Μιλώντας για την σημερινή πραγματικότητα των ανθρώπων, ανακαλύπτει ότι υπάρχουν άποροι φτωχοί, που δεν μπορούν να εξασφαλίσουν την τροφή τους, άρρωστοι που δεν έχουν την δυνατότητα να αγοράσουν τα φάρμακα, χήρες, ορφανά, άστεγοι χωρίς οικογένεια. Η επιδότηση των αναγκών τους αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της κοινοτικής, νομικής και εθνικής ευθύνης. Είναι μια υποχρέωση, που μπορεί να τηρηθεί από κάποιους ανθρώπους, και αν δεν τηρηθεί από κανέναν τότε ηαμαρτία θα είναι ομαδική δηλαδή περιλαμβάνει ολόκληρη την κοινωνία.

Ο Προφήτης (την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να έχει) είπε, «Δεν πιστεύει σε μένα αυτός που κοιμάται χωρτασμένος, ενώ ο γείτονάς του είναι πεινασμένος και το ξέρει». Ο Προφήτης) έδινε μεγάλη σημασία στην κοινωνική ευθύνη, θεωρώντας ότι η εκπλήρωση των αναγκών των ανθρώπων, προηγείται το ιτικάφ στο τζαμί. Ο Αμπού Σαΐντ Αλ-Χουντάρυ (είθε ο Αλλάχ να είναι ευχαριστημένος μαζί του) είπε, «όταν ήμασταν με τον Προφήτη (την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να έχει) κατά τη διάρκεια ενός ταξιδιού, ένας άντρας ήρθε στην καμήλα του και κοίταξε δεξιά και

(ο)

αριστερά. Ο Απεσταλμένος του Αλλάχ (την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να έχει), είπε: «Όποιος έχει πλεόνασμα να κουβαλήσει μαζί του κάποιον, ας το κάνει, και όποιος έχει παραπάνω τροφή και μπορεί να προσφέρει σε κάποιον άλλον, τότε να το κάνει». Είπε ο Προφήτης επίσης, «Οι πιο αγαπημένοι στον Αλλάχ άνθρωποι είναι εκείνοι που έχουν φιλανθρωπιά στους συνανθρώπους τους. Η πιο αγαπημένη πράξη για τον Αλλάχ, είναι κάθε χαρά που ένας μουσουλμάνος φέρνει στον αδελφό του, όταν τον βοηθάει να ξεπεράσει μια ατυχία, να εκπληρώσει ένα χρέος του, ή να του τερματίσει την πείνα που έχει. Είναι καλύτερο για μένα να βοηθήσω έναν εν θρησκεία αδελφό, παρά να κάνω ιτικάφ στο τζαμί- εννόησε το Τέμενος της Μεδίνας- για ένα ολόκληρο μήνα. Ποιος συνοδεύει τον εν θρησκεία αδελφό του, μέχρι να εκτελέσει τις υποθέσεις του, ο Αλλάχ θα τον ενισχύσει να μείνει σταθερός την ημέρα που όλοι κανένας δεν θα μπορέσει να είναι σταθερός». Ο Προφήτης (την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να έχει) ήθελε να ακολουθήσει τους συντρόφους του για να ικανοποιήσει τις ανάγκες των άλλων. Σημειωτέον είναι το γεγονός ότι ο Προφήτης ρώτησε «ποιος από σας νηστεύει σήμερα;» Απάντησε ο Άμπου Μπακρ «εγώ». Και ρώτησε, «Ποιος συμμετάσχε σε μια κηδεία;». Απάντησε ο Άμπου Μπακρ, «Εγώ». Ρώτησε, «Και ποιος τάισε κάποιον φτωχό;». Απάντησε ο ίδιος «εγώ». Τότε είπε ο Προφήτης, «Όποιος τα κάνει όλα αυτά, θα εισέλθει στον παράδεισο».

Μια άλλη μορφή ευθύνης, είναι η εθνική ευθύνη. Έχουμε καθήκον και μεγάλη ευθύνη έναντι της πατρίδας, προκειμένου να την προστατεύσουμε και να δουλέψουμε για να ευδοκιμήσουμε και να προχωρήσουμε. Ο προφήτης (την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να έχει) εκπαίδευε τους συντρόφους του να θυσιάσουν τις ψυχές και τα αγαθά τους για να υπερασπιστούν τις πατρίδες τους, τις τιμές τους και τους ιερούς τόπους. Αυτό αποτελεί μέρος του τζιχάντ στο μονοπάτι του Αλλάχ. Αποδεικτικό στοιχείο που υποστηρίζει αυτό, είναι ότι Αλλάχ, ανταμειβεί τους ανθρώπους εκείνους που θυσίασαν

(7)

τις ψυχές τους για να υπερασπιστούν την θρησκεία τους και την πατρίδα τους, όπου είπε: «Σίγουρα ο Αλλάχ αγόρασε από τους πιστούς ανθρώπους τα αγαθά τους και τις ψυχές τους, με αντάλλαγμα τον Παράδεισο. Αγωνίζονται στο μονοπάτι του Αλλάχ: σκοτώνουν και σκοτώνονται. Είναι μια αυθεντική υπόσχεση που έδωσε ο Ίδιος στην Τορά, στο Ευαγγέλιο και στο Κοράνι».

Ένα αναπόσπαστο κομμάτι της εθνικής ευθύνης, είναι η ανοικοδόμηση της χώρας, η πρόοδος. Αυτό γίνεται όταν έχουμε ως πρωτεριότητα το δημόσιο συμφέρον πάνω στο άτομο, την ένωση των προσπαθειών, την επίλυση των διαφορών, την απομάκρυνση από την διχόνοια και να είμαστε όλοι ενωμένοι. Το Κοράνι τονίζει: «να ενωθε΄ιτε όλοι με το σχοινί του Αλλάχ και να μην διχαστείτε». Επίσης, «Μην διαφωνείτε, αλλιώς θα παραπαίσετε και θα χάσετε την δύναμή σας. Και να έχετε υπομονή, επειδή ο Αλλάχ είναι με τους υπομονητικούς».

Πρέπει να γνωρίζουμε όλοι ότι θα έρθει κάποια μέρα που όλοι θα κριθούμε, όπως αναφέρει το εν λόγω εδάφιο, «σταματήστε τους, διότι θα λογοδοτηθούν».

Ζητώ συγχώρηση από τον Αλλάχ

Η δόξα ανήκει στον Αλλάχ τον Κύριο όλων των δημιουργημάτων. Την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να έχουν ο Προφήτης, τα μέλη της οικογένειάς του, οι σύντροφοί του και όλοι εκείνοι που ακολουθούν την πορεία του μέχρι την ημέρα της κρίσεως.

Αδέλφια στο Ισλάμ,

Σε λίγες ώρες θα καλωσορίσουμε μία από τις εποχές καλής, ευλογίας και υπακοής, δηλαδή τον ευλογημένο μήνα του Σααμπάν. Είναι ένας μήνας κατά τον οποίο τα έργα εκτίθενται στον Αλλάχ, η Δόξα ανήκει σ' αυτόν. Αυτός είναι ο λόγος που ο Προφήτης (την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να έχει) συνήθιζε να κάνει πολλές λατρείες στον Αλλάχ. Αυξήθηκε ο Προφήτης την νηστεία του στον μήνα αυτό όσο που οι σύντροφοί του το παρατήρησαν αυτό. Μερικοί από αυτούς (ο Αλλάχ να τους ευλογήσει), και μερικοί μάλιστα αναρωτιούνταν για

(Υ)

το ενδιαφέρον που έδινε σ' αυτό. Ο Οσάμα Ιμπν Ζάιντ είπε: Ζήτησα από τον Προφήτη: «Ω Απεσταλμένε του Αλλάχ, νομίζω ότι νηστεύεις κατά την διάρκεια του μήνα του Σαμπαάν περισσότερο από ό, τι στους υπόλοιπους μήνες, γιατί ; Ο προφήτης απάντησε: «Αυτό είναι ένας μήνας που οι άνθρωποι είναι αδιάφοροι μεταξύ του Ράτζαμπ και του Ραμαζανιού, όμως, με τον οποίο οι εργασίες εκθέτονται στον Αλλάχ. Θα ήθελα να παρουσιαστούν οι πράξεις μου στον Αλλάχ, ενώ νηστεύω»..

Η μητέρα των πιστών, Αίσσα (την ευλογία του Αλλάχ να έχει): είπε «ο Προφήτης του Αλλάχ νήστευε μέχρι που λέγαμε ότι δεν θα έκανε ιφτάρ, και έκανε ιφτάρ μέχρι που λέγαμε ότι δεν θα νήστευε ποτέ. Ο Προφήτης δεν νήστευε ποτέ ολόκληρο μήνα, εκτός από το Ραμαζάνι, και νήστευε πολύ τον μήνα Σαμπαάν».

Επιπλέον, ο Αλλάχ ξεχωρίζει τον μήνα Σαμπαάν με μια ευλογημένη βραδιά, στην οποία ο Αλλάχ αποκαλύπτει το Έλεος Του στους δούλους Του, και τους συγχωρεί όλες τις αμαρτίες τους. Αυτή είναι η μεσαία νύχτα του Σαμπαάν. Ο Αμπού Μούσσα (την ευλογία του Αλλάχ να έχει), αφηγήθηκε ότι ο Προφήτης (την ευλογία και την ειρήνη του Αλλάχ να έχει) είπε, «Στην μεσαία νύχτα του Σαμπαάν, Αλλάχ αποκαλύπτει την συγχώρεση Του σε όλους τους δούλους Του, εκτός από τον πολυθειστή και και τον εριστικό. Σε μια άλλη εκδοχή, είπε: «Δίνει μια κοιτάει τους πιστούς, και συγχωρεί τις αμαρτίες τους, δίνει ευκαιρία στους άπιστους και αφήνει τους ζηλόφροντες και καταστροφικούς μέχρι να μετανοήσουν».

Πρέπει να επωφεληθούμε από αυτές τις ευλογημένες ημέρες, προκειμένου να έχουμε πλήρη υπακοή στον Αλλάχ, να κάνουμε καλές πράξεις και να είμαστε πιο κοντά στον Αλλάχ, η Δόξα ανήκει σ' Αυτόν. Ο Προφήτης είπε, «ο Κύριος σας σάς δίνει στην ζωή σας ευλογημένες ημέρες, να τις εκμεταλλευτείτε διότι μπορεί ένας από σας κερδίζει από τις εύλογες μέρες αυτές, και τότε δεν θα ζήσει ποτέ σε αθλιότητα».

(Λ)

Ω Αλλάχ, βοήθησέ μας να Σε λατρεύουμε, να Σε ευχαριστούμε και να Σε αφιερώνουμε την καλή και ειλικρινή μας λατρεία.